

## Cufărul magiei

Gerra Orivera

---

\*să te ai în posesie\*

când îți bați la ușă și nimeni nu îți răspunde  
dezgroapă anotimpul candorii din cufărul cu vechituri  
acolo copilăria chicotește în pumni rozalii și-ți desfide psihozele  
certific intuiția că n-ai să-i poți resuscita rubaiatele  
aruncând plasa de prins fluturi  
acolo viul este codat asemeni unei aventuri grozave în care totul se-ncape pe sine  
plus ceva pe deasupra avid de cunoaștere soarele  
este agrafa care ține bine-n dârlogi visele până la următoarea eclipsă  
magiei firesc i se spune și jocului dimensiunea trăirii  
cea care eclozează doar verde și transmite ecouri de adevăr unic  
eroii mărșăluiesc în venele tuturor  
fără de pleopă-i privirea ce scormone-n ruguri  
ochii multiplică noul și somnul  
este o altă trezie care-nrămează potențele  
vergeaua iluziei  
hașurează spirala materiei fluiditatea doar unor surpări dureroase urmează  
ca o medalie dată unei sosii ce nu are-n penel un chip cunoscut  
sau poate se întâmplă să fi uitat cine îmi poartă arterele  
din cauza gravitației  
vertebrele și-au de-voalat identitatea după țesătura de zboruri

mărturisesc alb că n-am știut întinde mereu dreapta unei realități fruste  
nici n-am votat aceiași îngeri să mă reprezinte

diapazonul ființării ține  
în axă duhul de câte ori testează dramatic  
ce mă știu câte octave sunt încuiate-n arcuș cine curbează cum se frânge  
sunetul implozează sau erupe  
spațiul lui tot sacru orchestrează vierea

pe marginea fără de seamă a clipelor  
cu inocența întâiului pot alege semințele răsturna floarea în mugur  
surghiunește-mă părinte în crisalida călduță a unui alb bogat  
printre cioburi de eu-uri și culori parfumate ce dospesc la temperatura amintirii  
sângerând plisez foalele arhetipului

și sar în mine